

عنوان مقاله:

تحلیل روابط ابرناکی شبانه و رخداد شب های گرم در ایران مرکزی

محل انتشار:

جغرافیا و پایداری محیط، دوره 7، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

غلامرضا براتی - دانشیار اقلیم شناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

محمود احمدی - دانشیار اقلیم شناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

ابراهیم میرزایی - استادیار هواشناسی، مرکز پیش بینی سازمان هواشناسی کشور، تهران، ایران

فرشاد پژوه - دانشجوی دکتری آب و هواشناسی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

شب، برای ساکنان ایران مرکزی به ویژه در دوره گرم سال، فرصتی برای استراحت و حتی تکمیل فعالیت های روزانه مانند کشاورزی است. انگیزه انجام پژوهش حاضر، گرمایش جهانی آب و هوا و به دنبال آن افزایش کمینه های دما بود تا مشخص شود ویژگی های کمی شب های گرم در ایران مرکزی کدام است؟ و این شب ها به لحاظ مکانی - زمانی، چه روابطی با ابرناکی شبانه دارد؟ بدین منظور با استفاده از کمینه های روزانه دمای بازه ۲۲ ژوئن تا ۲۲ سپتامبر، متعلق به ۷ شهر برگزیده طی سال های ۱۹۷۸ تا ۲۰۰۹، آستانه دمای ۴/۲۵ درجه سلسیوس تعیین شد تا بر پایه میانگین صدک های ۹۹ ام و نیز مقادیر ابرناکی شب های گرم، روابط آماری این دو متغیر بررسی شود. نتایج نشان داد که ۴۹، ۳۱ و ۲۵٪ از تغییرات مقادیر دمای شب به ترتیب برای شهرهای یزد، کاشان و سمنان متأثر از ابرناکی شبانه/۰ است. شهر بم، با بیشترین فراوانی شب های گرم (در برخی سال ها تا ۹۰ شب)، بیشترین ابرناکی شبانه و شهر کرمان با کمترین فراوانی شب های گرم، کمترین ابرناکی شبانه را داشت. همچنین نتایج، افزایش تدریجی فراوانی شب های گرم و ابرناکی شبانه را برای همه شهرها به جز اصفهان و کرمان تایید کرد.

کلمات کلیدی:

ابرناکی شبانه، شب های گرم، صدک، کمینه دما، ایران مرکزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1410451>

